

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΑΧΙΤΟΣ

Laivas

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

II ADVENTO SEKMADIENIS

Lekcija

Evangelija

Šv. Povilo Laiškas Romėnams 15, 4-13

Šv. Mato 11, 2-10

BROLIAI: Visa, kas tik yra parašyta, parašyta mums pamokyti, kad mes kantrumu ir Rašto paguoda turėtumėm vilties. O kantrybės ir paguodos Dievas teduodie jums turėti vienuokius jausmus kitas kitam, sekant Jėzumi Kristumi, kad viensirdžiai viena burna garbintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą. Todėl priimkite vieni kitus, kaip ir Kristus jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau, jog Jėzus Kristus pasidarė apipjaustymo tarnas dėl Dievo tiesos, kad būtų patvirtinti pažadai tėvams, ir kad pagonys garbintų Dievą dėl gailestingumo, kaip parašyta: Todėl aš išpažinsiu tave, Viešpatie, tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl Raštas sako: Linksminkitės, pagonys, drauge su jo tauta! Ir vėl Girkite, visi pagonys, Viešpatį ir garbinkite jį, visos tautos! Vėl Izaijas sako: Ateis Jesės šaknis, tas, kurs kelsis viešpatauti pagonims; jame pagonys turės vilties. Vilties Dievas tepripildo jus visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjime, kad šventosios Dvasios galybe jūs gausiai turėtumėte vil-

ANUO metu: Jonas, kalėjime išgirdęs apie Kristaus darbus, atsiuntė du savo mokytinių ir jam sakydino: Ar tu esi tas, kurs turi ateiti, ar mes kito laukiame? Jėzus, atsakydamas, jiems tarė: Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliasi, beturčiams skelbiama Evangelija. Ir palaimintas, kurs manimi nepasipiktins. Jiems gi nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės? Bet ko gi išėjote pažiūrėti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Štai, tie, kurie švelnius rūbus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko gi išėjote pažiūrėti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau kaip pranašo. Nes jis yra tas, apie kurį parašyta: Štai, aš siunčiu tavo akivaizdoje savo angelą, kurs ties tavim taisys tau kelią.

ties.

Joninių Papartis

Tėvynės Meilė

(trioletas)

Dažnai, oi dažnai šnekėjo motutė.
— Vaikeli, tu mano — sakė ir klausė;
“Kur būsi, gyvensi, lietuviu būki” —
Dažnai, oi dažnai šnekėjo motutė!

“Kas auksas, sidabras, gali jis žūti,
Tėvynės meilė už viską brangiausiai!”
Dažnai, oi dažnai šnekėjo motutė,
— Vaikeli, tu mano — sakė ir klausė...

ŠVČ. P. M. NEKALTO PRASIDĒJIMO ŠVENTĒ

Lekcija

Patarliu Knygos 8, 22-35

VIEŠPATS mane turējo savo keliu pradžioje, pirma negu yra kā nors padarēs nuo pat pradžios. Aš įstatyta nuo amžiu ir nuo senovės laiku pirma negu buvo padaryta žemē. Dar nebuvo gelmiu, o aš jau buvau pradēta; dar nebuvo ištryškē vandens šaltiniai, dar kalnai nebuvo iškilē su savo baisia sunkenybe; aš buvau pagimdyta pirm kaukuriu. Jis dar nebuvo padarēs žemēs ir upiu ir žemēs skritulio pamatu. Kuomet jis rengē dangū, aš ten buvau; kuomet tikru įstatymu vedē ribas aplink gelmes, kuomet stiprino aukštybēse oro sritis ir tvērē vandens šaltinius, kuomet darē aplink jūrą jos ribą ir davē vandenims įstatymą neperžengti savo ribū, kuomet dējo žemēs pamatus, aš buvau drauge su juo, visa tvarkydama, ir gerėjaus kasdien žaisdama visą laiką jo akivaizdoje, žaisdama žemēs skritulyje, ir mano pasigerėjimas būti su žmoniū vaikais. Dabar tat, mano sūnūs, klausykitēs manēs; Palaiminti, kurie sergi mano kelius. Klausykitēs drausmēs ir būkite išmintingi ir neatmeskite jos. Palaimintas žmogus, kuris klausosi manēs ir kurs budi kasdien prie mano durū ir stebi prie mano angos statkū. Kas mane randa, randa gyvenimą ir semiasi išganymo iš Viešpaties.

Evangelija

Šv. Luko 1, 26-28

ANUO metu: Angelas Gabrielis buvo Dievo siustas į Galiliejos miestą, kurs vadinamas Nazaretas, pas mergaitę, žadētą vyriui, vardu Juozapui, iš Dovidio namū; o mergaitēs vardas buvo Marija. Angelas, atējęs pas ją, tarē: "Sveika, malonēs pilnoji, Viešpats su tavimi: pagirta tu tarp moterū".

mēs skritulyje, ir mano pasigerėjimas būti su žmoniū vaikais. Dabar tat, mano sūnūs, klausykitēs manēs; Palaiminti, kurie sergi mano kelius. Klausykitēs drausmēs ir būkite išmintingi ir neatmeskite jos. Palaimintas žmogus, kuris klausosi manēs ir kurs budi kasdien prie mano durū ir stebi prie mano angos statkū. Kas mane randa, randa gyvenimą ir semiasi išganymo iš Viešpaties.

Jonas Tarvydas

Mano Rožančius

Šventas Rožančiau, aš tavęs
Už turtus neparduočiau.
Tu mano paslaptis širdies
Žinai. Ką aš daryčiau?

Kiekvieną skausmą aš širdies
Per metus tau kalbėjau,
Ir kada troškau ramybės
Per tave apturėjau.

Prabėgo laikas, ir draugai
Išnyko, saulutē užtemo.
Rožančiaus tik karolėliai
Visad mane ramino.

Kiek daugel, daugel aš kartū
Liudnas, leidžiau per pirštus...
"Sveika Marija" aš kalbu,
Džiaugsmas pavergia jausmus.

Šventas Rožančiau, tu mane
Rišk meile visados,
Ir trauk arčiau, arčiau mane
Prie Jėzaus ir Marijos.

Kun. M. Jodka, MIC.

Pamokslas II Advento Sekmadieniui

KOKIAM tikslui gyvena žmonės ant šios žemės? Jeigu pažiūrėsime į jų gyvenimą pamatysime, kad labai daug žmonių rūpinasi tik visokiais žemiškais dalykais. Vieni stengiasi įgyti ko daugiausia garbės, ko aukščiausia pakilti žmonių tarpe. Kiti ieško turtų, pinigų ir niekad jų užtektinai neturi. Dar kiti trokšta visokių linksmybių, smagumų, visame kame savęs patenkinimo. Į šiuos ir kitus dalykus jie yra įtempę beveik visas savo jėgas ir neturi daug laiko pamąstyti ar jie, ant šios žemės gyvendami, tikrą tikslą yra išsirinę ar ne. Jų mintys yra atkreiptos į igyjimą jų išsivaizduotos žemiškos laimės, kurioje jie mato savo gyvenimo pilnybę.

Tokie žmonės yra per daug prisirišę prie šios žemės ir klaidingai joje ieško sau pilnos laimės. Tačiau jų mintis ir darbus pakreipti į tikrąjį tikslą užtenka labai trumpo atsakymo, kurį tačiau reikia priimti. Vaikelis, pradedamas mokykloje savo mokslų pradžią ir atsivertęs savo katekizmą ant pirmo puslapio randa ten aiškiai pasakyta jo tikslą ant šios žemės. O kas tai yra? Žmogaus tikslas ant šios žemės yra Dievą pažinti, Jį mylėti ir Jam tarnauti šiame gyvenime, ir su Juo džiaugtis amžinai kitame gyvenime. Turime tat Dievą pažinti, mylėti, Jam tarnauti: trys svarbios pareigos. Pažiūrėkime šiandien į tą pirmą žingsnį prie savo išganymo įvykdinimo, būtent pažinti Dievą, pažinti kad Jis yra mūsų Sutvėrėjas ir kad mes esame Jo sutvėrimai.

Žinojimas, kad Dievas yra, neatsiranda mūsų prote vien mūsų gimimu ir užaugimu. Tačiau žmogus augdamas, gyvendamas, aplink save visą tēmydamas, pagalios savo protu prieina

prie išvados, kad viso to gražaus ir tvarkingo pasaulio turėjo būti koks įkūrėjas, būtent, kad koks augščiausia Esysbė visa tai tvarko. Tuo būdu savo proto pagalba, ištyrinėjimo sutvertų daiktų, žmogus prieina prie Dievo žinojimo. Tačiau paliktas vienas nelabai toli gali nužengti vien savo protu. Todėl ir matome, kad pagonyis ir įvairios tautos per visus laikus yra įpuolę į visokias klaidas apie patį Dievą, kas Jis yra, kaip Jis veikia ir taip toliau. O visgi Dievas tiktai vienas yra, ir todėl apie Jį tik vienoks mokslas gali būti teisingas.

Dievas tačiau savo gailestingume nėra palikęs žmogų klaidžioti savo klaidose. Laikas nuo laiko Jis yra apreiškęs Savo žmonėms žinojimą apie Jo tobulybes, apie Jo įstatymus ir Jo šventą valią. Sename Įstatyme Dievas savo tiesų yra apreiškęs pirmiesiems tėvams, patriarkams Abraomui, Noei, o ypač Mozei, kuris pirmas penkias šv. Rašto knygas yra parašęs, ir įvairiems pranešams. Paskučiausias ir svarbiausias Dievo apreiškimas įvyko per Jo Sūnų, Jėzų Kristų ir per Jo Apaštalus. Ką mokslas padaro atakiram žmogui, tą Dievo apreiškimas padarė visai žmoniškai. Nuo Kristaus ir Jo apaštalų laikų Dievas yra apsiereiškęs dažnai žmonėms, bet šie apsiereiškimai yra asmeniškį, ir nėra tęsinys tų svarbių tiesų reikalingų pamokimui visos žmonijos, nes tokie apsiereiškimai pasibaigė su mirtimi paskutinio Apaštalo.

Tas Dievo įvairių tiesų apreiškimas buvo reikalingas delto, nes po pirmpradės nuodėmės žmogus be to apreiškimo nebūtų priėjęs prie teisingo žinojimo apie Dievą ir Jo šventą valią,

ir taip pat žmonija nebūtų tinkamai pasirošus Išganytoją priimti. Tais apreiškimais žydų tauta buvo palaikoma tikrojo Dievo garbinime ir ruošiamą prie Išganytojo atėjimo. Kristus atėjo ir su Savim atnešė svarbiausių dieviškų tiesų apreiškimą ir visą tai perdavė savo Apaštalams ir Savo įsteigtai Bažnyčiai. Tą Kristaus mokslą Apaštalai dalinai surašė evangelijose ir kitose dalyse Naujojo Įstatymo. Sakoma dalinai, nes taip pat daugelį tiesų Apaštalai nesurašė bet gyvu žodžiu skelbė. O tas gyvojo žodžio skelbimas vėliau buvo Bažnyčios rašytojų surašytas ir perduotas tikintiesiems; tas gi Apaštalu gyvojo žodžio surašymas yra pavadintas Apaštalu Padavimas. Iš to Padavimo žinome, kad yra Septyni Sakramentai, kad yra skaistykla, kad sekmadienius o ne subatas reikia švęsti ir kitas tiesas. Mums tad reikia tikėti ne vien tiesom surašytom šventame Rašte bet taip pat ir į Apaštalu Padavimus. Šie Padavimai randasi šv. Bažnyčios, Tėvų raštuose, Santarybų nusprendimuose, tikėjimo išpažinimuose eir Bažnyčios maldose. Mums tačiau atskirai to Padavimo ieškoti nereikia, nes visa yra įtraukta į bendrą Bažnyčios tikėjimą, kuris mums dėstomas per katekizmo pamokas ir per pamokslus.

Katalikų Bažnyčia yra paveldėtoja Apaštalu mokslo ir ji vsią tą mokslą palaiko. Bažnyčia to mokslo neišgalvojo, ir neišrado; ji jokių tiesų neatmeta, ir jokių naujų neprideda: jos paskelbimai yra tik tai platesni paaiškinimai to Apaštalu skelbiamo mokslo. Todėl Bažnyčios pareiga yra palaikyti, saugoti tas tiesas, ir jas perduoti visoms tautoms ir visiems žmonėms iki pasaulio pabaigai. Pasitikėkime tad Bažnyčia tikėjimo ir Savo išganyto reikaluose. Tikėkime į vsią ką ji skelbia ir tvarkykime savo gyvenimą josios nurodymais. Tada po mirties apatūrėsime Kristaus Bažnyčios galvos pagyrimą ir amžiną atlyginimą. Amen.

Sek Mane...

Malda maldingumo dovanai išmelsti

MOKINYS. Viešpatie, mano Dieve, tu esi didžiausia mano gėrybė; kas esu aš, kuris drįstu su tavim kalbėti? Aš esu vargingiausias tavo tarnų, žemės kirminėlis, vargingesnis ir labiau niekintinas, negu pats tai žinau ir drįstu prisipažinti.

Atsimink, Viešpatie, kad esu niekas, kad nieko neturiu, kad nieko negaliu.

Tu vienas, Dieve, geras, teišus, šventas; tu vsią gali, tu vsią duodi, tu esi duosnus visiems, išskyrus nusidėjėlį, kuriam nieko neduodi.

Atsimink, Viešpatie, savo pasigailėjimus (Psl. 24,6) ir pripildyk mano širdį savo malone, nes nenori, kad nors vienas tavo tvarinių būtų tuščias.

* * *

Kaip aš galėsiu šiame vargingame gyvenime pats save panešti, jei manęs nestiprins tavo malonė ir tavo gailingumas?

Nenukreipk nuo manęs savo veido; ilgai nelaukdamas mane aplankyk ir neatimk nuo manęs savo suraminimo, kad tavęs netekusi mano siela iš baimės neapvirstų kaip išdžiūvusi žemė (Psl. 142, 6).

Viešpatie, išmokyk mane pildyti tavo valią (Psl. 142, 10); išmokyk mane gyventi kuklų ir tavęs vertą gyvenimą.

Juk tu mano išmintis; tu mane dabar pažįsti, tu mane pažinojai prieš mano gimimą, tu mane pažinojai net prieš pasaulio atsiradimą.

Niekas negali mūsų pažeminti, išskyrus mus pačius.

Nekalto Prasadėjimo Šventė

JAU Sename Įstatyme, nuo senų senovės, Dievas vis daugiau ir daugiau apreiškė šv. P. M. Nekaltąjį Prasadėjimą. Kaip Bažnyčios Tėvai mokina, tai jau žodžiuose, kuriais Dievas prakeikė žaltį, suvadžiojusį pirmąją moterį, Ievą, rojuje, slepiasi sėkla tikėjimo į Nekaltąjį Prasadėjimą.

Toliaus Saliamono Giesmėse randame pranašiškų apgiedojimų Marijos Nekaltybės. „Visa graži esi, mano drauge ir sutepties tavyje nėra. Ateik, jis gieda — mano balandėle, mano nekaltoji... Ateik nuo Libano, ateik, būsi apvainikuota”.

Nors pirmųjų tėvų nuodėmė perėjo kaip nuosavybė, visai jų giminei, bet ji nelietė šv. Panos Marijos. Dievas ją dėl savo Sūnaus, kuris per ją turėjo tapti žmogus, apsaugojo nuo tos nuodėmės.

Mozė, pervedęs stebuklingu būdu žydus per Raudonasias jūras, sudėjo padėkcs Dievui giesmę, kurioje jis skelbia, kad „per Dievo valią nuzirmino jūrų bangos, ir Izraelis sausomis kojomis perėjo per marias"... Tai ar Dievas neužtektinai galingas, kad nebūtų galėjęs sulaikyti nuodėmės bangų, kad Marija galėtų „sausomis kojoms pereiti per gimtosios nuodėmės vilnis ir nesutepta gimti?”

Šv. Irenėjus sako: „Žaltys įkando ir marino žmones, kol atėjo žadėtoji sėkla: Marijos Sūnus”. O šv. Efrema sako: „Tu ir Tavo Motina, judu tesate, kuriuodu kiekvienu atžvilgiu esate visai gražus;

nes Tavyje, Viešpatie, nėra jokio suteptimo, o Tavo Motinoje, jokios nuodėmės”.

Šv. Augustinas savo tikėjimo didybėje ir gyvume sušuko: „Kai kalbama apie nuodėmę, aš noriu Marijos nei prisiminti, ir būtent, dėl Viešpaties garbės”. Čia jau pareikštas didis to mokslinčiaus tikėjimas į Marijos Nekaltąjį Prasadėjimą.

Šv. Anzelmas pasakė: „Tokiu skaistumu, kokį tik Dievas sugalvoti galėjo, sužibėjo ta Pana, kuriai Dievas nutarė pavesti savo vienintėlį Sūnų, kurį, it pats save, myli, kad jis būtų bendras Dievo Tėvo ir Panos Sū-

nus". Jeigu Dievas skyrė savo Sūnui Motiną, tai ji Jo turėjo būti verta.

Taip Dievas per savo Bažnyčią ir paskelbė tikėjimo tiesą į Šv. Panos Marijos Nekaltąjį Prasadėjimą.

Ši Nekaltojo Prasadėjimo šventė turi kelti katalikuose didžiausio pasiryžimo rūpintis savo sielų nekaltumu. Dievas duoda mums nekaltumą per šv. Krikštą; jei prarandame gražina per Atgailos Sakramentą. Tat turime ar išlaikyti per Krikštą gautąjį nekaltumą arba jį atsiieškoti per Atgailos Sakramentą. Bet tuomi privalome, būtinai, susirūpinti, nes pats Dievas mums sako: "Būkite šventi, nes ir aš, jūsų Viešpats ir Dievas, šventas".

Atlaidai

Mūsų katalikiškoji Bažnyčia trokšdama, kad jos mylimieji vaikai per pamaldumą į Šv. P. M. Nekaltąjį Prasadėjimą, pats visa širdimi geistų ir ieškotų savo sielų nekaltumo daug suteikė atlaidų už įvairias maldas į Nekaltąjį Prasadėjimą.

Štai nekurios lengviau atsiminti.

1. "Būk garbinamas palaimintosis, Dievo Motinos, Panos Marijos šventas ir nekaltas Prasadėjimas". (300 dienų už kiekvieną sukalbėjimą. Leonas XIII).

2. "Savo Prasadėjime, Pana Marija, nekalta buvai. Melsk už mus Tėvą, kurio Sūnų Jėzų, iš šv. Dvasios pradėtąjį, pagimdei". (100 dienų kiekvieną kartą. Pijus VI).

3. "O Marjia, kuri atėjai į šį pasaulį be sutepties, išmelsk man Dievo malonę jį apleisti be nuodėmės". (100 dienų atlaidų vieną kartą į dieną Pijus IX).

4. "O Marija, be nuodėmės pradėtoji, melsk už mus, kurie Tavęs šaukiamės". (100 d. atlaidų vieną kartą į dieną. Leonas XII).

Nekaltojo Prasadėjimo mažoji "karunkėlė" — vainikėlis

Šią karunkėlę sugalvojo tėvas Bonaventuras de Ferrare, kapucinas.

Kad už jos kalbėjimą gavus atlaidus nėra reikalo naudotis tam tyčia švęstą karunkėlę. Tik reikia kalbėti ją šiaip:

Vardan Dievo, Tėvo ir Sūnaus...

Tris kartus kalbėti — 1. Būk garbinamas šventas ir nekaltas palaimintosis Panos Marijos Prasadėjimas.

1 Tėve mūsų..., 4 Sveika Marija..., 1 Garbė būk...

Atlaidai: 300 dienų kikevieną kartą, kada sukalbama ta karunkėlė.

Visuotini atlaidai kartą į mėnesį pasirinktoje dienoje. Sąlygos — reikia per visą mėnesį kasdien tą karunkėlę kalbėti, o pasiskirtoje dienoje atlikti išpažintį, priimti Komuniją ir pasimelsti šv. Tėvo intencija.

Škaplieris

Kas nešioja mėlynąjį Nekalto Prasadėjimo škaplierį, gali pelnyti visuotinus atlaidus per Nekalto Prasadėjimo šventę. Reikalinga priimti Komuniją ir pasimelsti šv. Tėvo intencija.

Visi turintieji tą škaplierį, jei kalba virš minėtą karunkėlę arba šiaip kokias maldas Nekaltai Pradėtosios garbei ir už atsivertimą paklydėlių, gali pelnyti visuotinus atlaidus kas pirmasis mėnesio sekmadienis arba nedėdienis.

Garbintojus Nekaltai Pradėtosios Marijos, kaip matome, lydi labai skaitlingos Bažnyčios ir Dievo dovanos.

Rinkite vartotus pašto ženklus ir siųskite juos mūsų Misijų Klubui! Antrašas: MARIAN MISSION CLUB, MARIAN HILLS SEMINARY, HINSDALE, ILL.

Su Mūsų Bendradarbiais

Gruodžio 8-ta diena yra Marijos Nekalto Prasidėjimo šventė — ta šventė yra mūsų Vienuolijos vardo šventė. Mūsų konstitucijose randasi gekantieji žodžiai paskiriant Mariją Nekaltai Pradėtą kaipo Vienuolijos Globėją: "Ypatingoji Kongregacijos Globėja yra Nekaltai Pradėtoji švenčiausioji Mergelė Marija, Dievo Motina, kurią kaip savo Karalienę ir Valdovę, Galingiausiąją Padėjėją ir Mylimiausiąją Motiną te ypatingai garbina, sūniškai Ją myli ir Jai pasiaukoja. Per Ją tesikreipia į Jėzų; nuolankia malda Jos dažnai tesišaukia; į Ją visuose savo reikaluose su didžiausiu pasitikėjimu tesikreipia; Jos dorybėmis kiek galėdami teseka. Kongregacijos vardo šventė bus švenčiausios Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo šventė — gruodžio 8 d." Marija būdama mūsų Vienuolijos Globėja, taipgi yra mūsų Marijonų Bendradarbių ir Rėmėjų Globėja, ir gruodžio 8 d. yra taipogi Bendradarbių šventė, nes visi Rėmėjai išvien sykiu dirba išganyimo darbą su vienuoliais.

* * *

Paskutiniame susirinkime Tėvų Marijonų Bendradarbių 10-toji kuopa, iš Bridgeport, Chicago, Ill., nutarė rengti vajaus vakarienę ateinančių metų pradžioje sausio 30 d., 1949. Įėjimo bilietas \$1.00. Visi kviečiami atsilankyti šioje metinėje vajaus vakarienėje.

Susirinkime taipgi nutarta eiti bendrai prie šv. Komunijos sekmadienį gruodžio 12 d., nes gruodžio 8 d. išpuola metinė Tėvų Marijonų vienuolijos šventė, kuri yra ir Bendradarbių šventė.

* * *

Kun. Kazimieras Vengras, M. I. C., pereitą savaitę vienuolijos reikalais atvyko į Chicago, Ill., iš Argentinos, Pietų Amerikos. Kun. Kazimieras yra Tė-

vų Marijonų misijonierių vienuolyno viršininkas Argentinoje.

* * *

Tėvų Marijonų vedamoji šv. Kazimiero parapija, Racine, Wis., lapkričio 21 d. iškilmingai atšventė 35 metų jubiliejų.

Parapija prasidėjo 1913 m., kada kun. P. Vaitonis nupirko pastatus ir žemę iš protestonų už \$8,000.

Pirmasis parapijos klebonas buvo kun. V. Slavinas. Vėliau klebonavo kunigai J. Jakštys, A. Daugis, A. Balinskas, S. Martis. Vyskupo kviečiami Tėvai Marijonai perėmė šv. Gabrieliaus parapiją Milwaukee, Wis., ir pradėjo aprūpinti ir šv. Kazimiero parapiją. Tą darbą pradėjo kun. F. Aukštakalnis, M. I. C., po to parapiją aprūpindavo kunigai marijonai iš Kenosha, Wis.: kun. F. Skrodenis, kun. A. Ješkevičius, kun. A. Ignotas. Dabartiniu metu parapiją aptarnauja kun. J. Pauliukonis, M. I. C. ir kun. Augūnas, M. I. C.

Visi, kurie pamato šv. Kazimiero bažnyčią, džiaugiasi ir gėrisi jos gražumu ir jaukumu. Bažnyčia neseniai buvo atnaujinta.

Parapija šiandien yra gerame stovyje, be skolų, ir gražiai darbuojasi lietuviu tarpe. Parapija šiuo metu susideda iš 98 seimų. Jos klebonas yra kun. A. Augūnas.

Sekmadienį, lapkričio 21 d., iškilmingas šv. Mišias atlaikė už parapijos gvvus ir mirusius narius kun. J. Augūnas, M. I. C., dijakonas buvo Tėvų Marijonu seminarijos prof. kun. K. Stadalnikas, M. I. C., o subdiakonas A. Margis, M. I. C. Pamokslą pasakė kun. K. Stadalnikas, M. I. C.

Tą pačią dieną šeštą valandą va-

kare parapijos salėje įvyko bankietas, į kurį suvažiavo daug svečių iš Wisconsin ir Illinois valstijų.

* * *

Geriausia dovana Kalėdoms yra užsakyti LAIVĄ 1949 m. Štai 5 priežastys, kodėl kiekvienas skaitytojas turėtų tuojau prisijusti savo užsakymą:

1. Tai vertinga dovana, kuri lankys jūsų tėvus, brolius, seseris ir gimines per ištisą metą;

2. Tai mylimiausias lietuvių savaitraštis Amerikoje;

3. Skaitytojai gaus gražių, katalikiško turinio skaitymų laikraštyje;

4. Sužinosite visas naujienas katalikų ir lietuvių pasaulyje;

5. Paremsite katalikišką spaudą. Taigi, nieko nelaukdami užsakykite LAIVĄ 1949 m.

* * *

Geras darbas yra vertas užmokesnio pas Dievą ir pas žmones. Platinti LAIVĄ labai gražus ir geras darbas. Dievas tą darbą dirbančiam suteiks savo dovaną, o LAIVO leidėjai ir duoda, ką gali.

Platinkite LAIVĄ ir jį platindami skleidžiate pasaulio geras knygas. Kas jas gauna, perskaitęs gali paskolinti kitam pasiskaityti. Čia vėl naujas geras darbas. Kodėl jį nedirbti?

* * *

Norime nuoširdžiai padėkoti visiems mūsų skaitytojams, kurie paklausė mūsų paragavimo atnaujinti savo prenumeratas. Daugelis jau prisijuntė savo mokesčius už LAIVĄ. Tikimės, kad ir visi kiti, kurie neužsimokėjo už prenumeratą šiemet, tai padarys. U. S. paštas draudžia siuntinėjimą LAIVO tiems, kurių prenumeratos yra užsilikusios.

Kun. V. Parulis, M. I. C.

Gera Intencija

V IENAS atsiskyrėlis užmigęs sapnavo Dievo teismą. Kiekvienas numirėlis atsinešdavo po du ryšulėlius — viename gerus, antrame blogus darbus. Blogi ryšulėliai daugiausiai vis didesni nekaip geri. Ir daugumas žmonių dėl to išgirdavo rūstų teisėjo sprendimą. Atsiskyrėlis labai liūdo. Pagaliau atėjo viena moteriškė, kurios gerų darbų ryšulėlis buvo daug didesnis už kitą. Atsiskyrėlis džiaugėsi, manė, kad ta išgirs palankų sprendimą. Ir kaip jis nustebė! Padėjus abudu ryšulėlius ant svarstyklių, blogieji darbai nusvėrė geruosius. Angelas, kuris svėrė, pamatęs jo sustebėjimą pasišaukė ir išrišo po jo akių gerų darbų ryšulėlį. Tai buvo maži ryšuliukai, kiekvienas su užrašu: išmaldos, bažnyčios lankymai, pamokslų klausymai, apsimarinimai... Nustebimas dar padidėjo. Jis negalėjo suprasti, kodėl tiek daug darbų ir taip mažai sveria. Angelas liepė tada jam ryšulėlius atrišti. Gi žiūrį — visi ryšulėliai tušti. Atsiskyrėlis dar labiau nustebintas pažvelgė į angelą, o šis tarė: "Matau, jog stebiesi, kad to nežinai. Klausyk! Visi geri darbai kurių perskaitei užrašus, buvo tušti darbai, atlikti iš puikybės, dėl žmonių akių ar kitokių tikslų. Visa, kas nėra daroma iš Dievo meilės ir noro Dievui patikti, yra Jo akyse be vertės. Ta moteris daug svajoto apie gerus darbus. Ji užmigo amžinu miegu su šia pataikaujančia svajone ir atbudus pasijuto be kokio nusipelnymo darbėlio".

Kiekvieną dieną aš jiems duodu dvi pamokas; vieną — bardamas už klaidas, antra — ragindamas tobulėti.

Kas mane niekina ir nepriima mano žodžių, tas turi savo teisėją (Jon. 12, 48).

Tomas a Kempis

Klausimai ir atsakymai

Nuo artimo draugo pasiskolinau nemaža pinigų. Neseniai tas draugas mirė. Jo žmona taip pat mirusi, o vaikai toliau kur gyvena. Ar turiu jiems pinigus gražinti?

A. S., Scranton, Pa.

Teisingumas reikalauja, kad skola būtų atmoketa. Skolintus pinigus privalote gražinti draugo šeimai. Šeima turi teisę į visus mirusio asmens turtais. Paskolinti pinigai kaip tik yra tų turtų dalis. Todėl ir turi būti gražinami. Pinigus gražinkite mirusio asmens turto administratoriui.

Restorane arba nekataliko namuose besimeadžiant prieš valgį ar reikia persišegnoti?

O. A., Cleveland, O.

Melstis galima ir nepersišegnojus. Jei nepersišegnojimas būtų palaikytas tikėjimo gėdinimusi arba jo išsižadėjimu, tada būtų nuodėmė. Tokiose aplinkybėse žmogus privalėtų persišegnoti. Tačiau gali būti ir atvirkščiai. Toks viešas persišegnojimas gali pastatyti tikėjimą išjuokimui arba nekatalikiškame krašte pačiam žmogui gali paauaryti didelių asmeniškų nemalonumų. Tada galima nesišegnoti.

Kodėl kunigai nenori dangaus karalystės, nes susirgę šaukiasi daktaro, o žmonėms amžiną laimę perša?

A. B., Brooklyn, N. Y.

Gerai sakai: kunigai ragina žmones prie amžinos laimės. O ar kada girdėjai, kad bartų žmones už šaukimąsi ligoje gydytojo? Kunigai taip sau velija, kaip ir žmonėms ir gydytojo ligoje ir mirus amžinos laimės.

Nėra tokio gydytojo, kuris išgelbėtų nuo mirties. Tad nėra tokio gydytojo, kuris galėtų sukliudyti mane nuo amžinybės.

Bet gydytojaus reikia šauktis ligoje visiems, nes Dievas mus sutvėrė, o ne mes patys save, ir Dievas mumis

laiko, kol jam patinka. Trumpinti savo gyvybę nevalia nė vienam, ligoje sveikatos nepaisant.

Ir tamsta ir kunigai susirgę nežino ar jie turi tiek nuopelnų, kad į amžiną laimę galėtų patekti. Tad norėdami kaip tenai patekti šaukiasi gydytojo, kad dar pratęstų gyvenimą kad padauginus nuopelnų pas Dievą.

Pagaliaus, save dabok, ne kunigus, nes nesi vyskupas.

Iš Chicago, Ill. vienas vedęs ir turįs vaikučių vyras rašo, kad "nesvietiškai įsimylėjęs į vieną merginą" ir prašo patarimo, kaip jam tvarką padaryti.

Būk Tamsta vyras, o neištižėlis. Ar ne patsai prieš Dievą ir šventuosius prižadėjai ir prisiekei būti ištikimas savo žmonai iki mirties? Atsimink Jėzaus žodžius: "Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria" (Mat. 19, 6). Ir toliau: "Kas nors paleidžia savo pačia... ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistą veda, svetimoteriauja" (Mat. 19, 9). "Ar jūs nežinote, kad neteislingieji nepaveldės dangaus karalystės? Neklyskite, nei paleistuviai, nei stabų garbintojai, nei svetimoteriai, nei begėdžiai, nei vaikų darkytojai nei, vagys, nei godūs, nei girtuokliai, nei piktažodžiaujantieji, nei plėšikai nepaveldės dangaus karalystės" (I Kor. 6, 9).

Mūsų patarimas, liaukis apie tuos niekus galvojęs, jeigu nori šiaip taip patekti į amžinąją savo laimę, į dangaus karalystę. Atlik išpažintį, susitink su Dievu ir būk doras vyras ir ištikimas žmogus.

Ar cigaretto rūkymas prieš Komuniją sulaužo Eucharistinį pasninką?

Z. R-as, Lowell, Mass.

Ne. Tačiau tas neteikia pagarbos švenč. Sakramentui.

Kun. J. Kuzmickis

Šv. Januarijaus Stebuklas

KATALIKIŠKASIS pasaulis gerai žino šv. Januarių iš Neapolio (Italijoje) ir jo pasilikusio kraujo stebuklą. Kiekvienais metais tūkstančiai tikinčiųjų suvažiuoja į Neapolį rugsėjo 19 d. — šio didžiojo šventojo dieną — ir garsiai maldauja stebuklo. Kai kraujas užverda, tikintieji nepaprastai džiaugiasi ir maldauja šventojo užtarymo.

Šv. Januarijaus gyvenimas ir mirtis

Šv. Januarijus gimė Neapolio mieste, tačiau gyveno Benevente. Kai Romos Imperijos cėsoriumi liko Dioklecijonas, prasidėjo negailestingas krikščionių persekiojimas. Tada baisiais krikščionių persekiojimais ypačiai pasižymėjo Kampanijos vietininkas Timotiejus, norėjęs įtikti savo valdovui.

Timotiejus, apkaltinęs Januarijų burtininkyste, liepė jį suimti. Kai kalėjime Januarijų aplankė Festas ir Deziderijus, Timotiejus liepė juos visus cirke atiduoti žvėrims sudraskyti. Pasakojama, kad žvėrys, nors buvo labai išalkę, atvestiesiems nieko nedarė ir ramiai prie jų kojų sugulę. Tada Timotiejus įsakė atvestiesiems nukirsdinti galvas. Tačiau tik ištaręs įsakymą, Timotiejus apakęs, o 5,000 žmonių, pamatę tą stebuklą, įtikėjo į Kristų. Išsigandęs Timotiejus prašė Januarijų gražinti jam regėjimą, ir šis Kristus vardu jį išgydė.

Vis dėlto Timotiejaus įsakymu visi trys suimtieji 305 m. buvo nužudyti. Tuo metu viena pamaldi moteris (kaip tradicija sako, Januarijaus auklė) surinko į dvi ampules šventojo kankinio galvos kraują ir, to meto papročiais, parsinešė į namus.

Praslinkus 8 metams po šv. Januarijaus mirties, cėsoriaus Konstan-

tino Didžiojo garsiuoju Milano ediktu krikščionims buvo suteikta laisvė (313 m.), o 315 m. šv. Januarijaus palaikai iškilmingai buvo pernešti į Neapolį, kur pradėta statyti jo garbei bažnyčia. Renkant pasilikusias šventojo relikvijas, paimtas ir jo kraujas, kuris buvo padetas šalia kitų jo palaikų. Kaip nustebė tikintieji, kai šv. Januarijaus kraujas, kuris jau buvo sukrekęjęs, staiga užvirė ir atgijo! Nuo to laiko kasmet per ištisus 16 amžių šventojo kankinio kraujas atgyja ir užverda.

Neabejotinas stebuklas

Šiandien yra tokių žmonių, kurie skelbia netikį stebuklais. Girdi, tariami stebuklai buvę tik senaisiais laikais, kada mokslas nebuvo pasiekęs aukšto laipsnio ir lengva buvo apgauti paprastus žmones.

Tačiau ir labiausiai apakę ir užsispyrę žmonės užginčyti šv. Januarijaus kraujo stebuklo, kuris kiekvienais metais pasikartoja 18 kartų ir yra visų matomas. Šitą stebuklą tyrė visa eilė įvairių pažiūrų mokslininkų: prof. Fergola, prof. de Luca, dr. Punzoy, chemikai Lavoisieris Dumas, Kotzebue. Davy ir k. ir vis dėlto pripažino, kad tai yra stebuklinga.

Mokslininkai nustatė, kad ampulėse tikrai yra žmogaus kraujas. Be kitų tai nustatė Neapolio universiteto profesorius Rafael Januario su kitais tyrinėtojais, kurie kraujo analizę padarė moderniausiu spektralinio būdu.

Toliau nustatyta, jog kraujo užvirimas nepriklauso nuo išorinės temperatūros, jog įvyksta savaime ir nevienodu būdu: kartais kraujas atgyja labai staiga, kartais pamažu. Kelisde-

šimt kartų patvirtinta, kad užviręs kraujas apima du kartus daugiau vietos ir kita tiek sveria, ko negalima išaiškinti natūraliu būdu.

Šv. Januarijaus relikvijos

Nuo IV amžiaus, kada šv. Januarijaus kraujo stebuklas pasirodė pirmą kartą, susirinko tūkstančiai dokumentų apie šį nepaprastą įvykį.

Abi šventojo kraujo ampulės laikomos sidabro relikvijoriuje, kurį paaugojo vienas Romos ciesorius. Kitame, žymiai didesniame relikvijoriuje, laikoma kankinio galva. Paprastai stebuklas įvyksta tada, kai abu relikvijoriai padedami vienas šalia antro. Tačiau būva atsitikimų, kada stebuklas įvyksta ir priešingu atveju.

Nuo 1294 m. šv. Januarijaus relikvijos laikomos Neapolio katedroje. Jos yra labai rūpestingai saugojamos ir laikomos storoje geležies skrynioje, užrakinamoje keturiais raktais. Du raktus laiko vietos arkivyskupas, o kitus du — šventojo turto komitetas (Deputazione del Tesoro), kuris susideda iš 12 narių, renkamų iš atskirų miesto dalių. Komiteto pirmininku paprastai būva miesto burmistras. Norint atidaryti skrynią, reikia visų keturių raktų. Tokiu būdu relikvijos yra saugomos bažnytinės ir pasaulinės valdžios žmonių.

Kada galima matyti stebuklą?

Stebuklas pasikartoja kiekvienais metais gegužės mėn., kada švenčiamos šventojo palaikų perkėlimo į Neapolį metinės, ir tęsiasi sekančias 8 dienas; rugsėjo 19 d. — šventojo šventės dieną — ir taipogi tęsiasi kitas 8 dienas; pagaliau gruodžio 16 d., kada yra švenčiama šv. Januarijaus — Neapolio Globėjo šventė ir minimos Vezuviujaus išsiveržimo metinės.

Vezuvijus tada apliejo kaimyninius miestus, bet Neapolio nepalietė. Taigi, kiekvienais metais įvyksta 18 stebuklų, o šimtmečio bėgyje — net 1,800!

Minėtų dienų metu katedroje susirenka nesuskaitomos minios tikinčiųjų. Visi karštai meldžiasi, prašydami šventojo stebuklo. Pradžioje vienas kunigas nešioja kraujo ampules bažnyčioje, rodo tikintiesiems ir apverčia, sakydamas: "Eduro — yra kietas!" Paskum ampules padeda ant altoriaus šalia galvos ir kartu su visais meldžiasi. Kai kraujas pradeda virti, kunigas paskelbia: "E liquido — jau juda!" Vakare ampules su krauju nuneša į skrynią, kur jis vėl sukrekėja.

Liudininkas pasakoja

Tėvas Aloyzas Sobus, pranciškonas, taip pasakoja:

"Aš pats tą stebuklą mačiau du kartus. Pirmąjį kartą dar 1917 m. Tada laukėme, kol kraujas visai išsileis, vos 5 minutes. Antrą kartą buvau dabar, 1947 m. rugsėjo 19 d., kartu su Tėvu Kazimieru Cvercko, Milwaukee klebonu.

"Tą dieną katedra buvo perpildyta visų pasaulio kampų žmonių. Stebuklo eiga buvo kitokia. Devintą valandą vienas kun. prelatas parodė kiekvienam relikviją, tvirtindamas, jog kraujas yra sukrekėjęs. Žmonės suklaupę meldėsi, prašydami stebuklo. Kai kur buvo girdimi šnibžda žodžiai: "San Gennaro, fa un miracelo — šv. Januarijau, padaryk stebuklą!" Reikia čia pridurti, jog neapoliečių įsitikinimu stebuklo nebuvimas (tai atsitiko kelis kartus) pranašauja nelaimę. Nieko tad nuostabaus, kad jie nepertraukdami meldžia stebuklo, nors matė jį kelioliką kartų metuose.

"Šį kartą stebuklo vis nebuvo. Praėjo 10, 15, 20 minučių, pusė valandos, — kraujas vis tebebuvo sausas, tartum suakmenėjęs. Kai kurie pradėjo garsiai baimintis miesto likimu, tik pagaliau — po 35 minučių — kraujas vienu akimirksniu ėmė judėti ir putoti. Šį kartą išsileido žaibo greitumu

ir visas iš karto. Miesto burmistras, kuris stovėjo arčiausiai, išsiėmė nosinę ir pradėjo iškėlęs moti, pranešdamas toliau esantiems, kad įvyko stebuklas... Vienas vyskupas užintonavo "Te Deum laudamus!", ir prasidėjo relikvijų bučiavimas, kuris užsitęsė iki 11 val. Aplink baziliką pradėjo griausti patrankos, skelbdamos miestui ir pasauliui džiaugsmingą žinią. Tą akimirksnį mieste nustota dirbti ir pradėta švęsti.

"11 val. susiformavo procesija, nuneštos kraujo ir galvos relikvijos prie didžiojo altoriaus, ir kardinolas Ascalesi, Neapolio arkivyskupas, atlaikė iškilmingas pontifikalines Mišias".

"Tartum mums to visko, ką matėme, būtų permaža, dar po pietų nuėjome į katedrą ir ten sanktuariume iš arti apžiūrinėjome abi ampules, vartydami jas į visas puses... Kraujas buvo visai išsileidęs, šviežias, tartum ką tik ištekėjęs iš kraujo indų..."

Taigi, ir šiandien yra stebuklų, tiktai ne visi nori apie juos žinoti ir girdėti.

Pagaliau, to paties vienuolio žodžiais betariant, yra ir tokių žmonių, kurie neįtikėtų į Dievą nė tada, jei Jis pasirodytų kūniniam pavidale. Jie pasakytų: tai haliucinacija...

Kodėl? — Nes taip jiems patogiau gyventi...

"Draugas"

KUNIGYSTĖS SAKRAMENTAS

KRISTUS Didžiajame Ketvirtadienyje išventino kunigais 12 savo Apaštalų. Jis teikė Apaštalams dieviškos valdžios permainingi duoną ir vyną į Jo paties švenčiausiąjį Kūną ir Kraują ir žmonėms atleisti nuodėmes per Išpažinties Sakramentą. Kristus šią dievišką valdžią perdavė ne vien tik Apaštalams, bet per Apaštalus jų įpėdiniais: šventajam Tėvui, vyskupams ir kunigams.

Kristus geidė pasilikti pasauly po duonos ir vyno pavidalais iki pat gyvenimo galo. Jis tą savo pasilikimą su žmonėmis po duonos ir vyno pavidalais sujungė su Kunigystės Sakramentu. Tik kunigams yra suteikta toji dieviškoji galybė per kurią Kristus gyvena mūsų altoriuose. Galime tik stebėtis kaip Dievas silpną žmogų išsirinko sau už palydovą šiame pasauly, nors Jis rodos galėjo Cherubinams ir Serafinams tokią aukštą pasiuntinybę pavesti. Nežinome dėl ko Dievas žmogų skiria tokioms kilnioms pareigoms, bet tik žinome, kad taip iš tikrųjų yra. Per Kunigystės Sakramentą Dievas duoda žmogui daugiau malonių negu

kitiems luomams, bet visgi kunigas pasilieka žmogus kaip buvo ir pirma. Tiesa, kunigas gauna tas malones dėl žmonijos reikalų, nes dėl žmonijos gerovės jaunuolis šventinamas kunigu, bet jis tampa paveldėtoju dieviškos valdžios, kuri daro žmogų neapsakomai garbingu.

Per Išpažinties Sakramentą kunigas atleidžia žmonėms Dievo autoritetu nuodėmes. Tiesa, nuodėmės atleidimas nėra toks didis stebuklas kaip permainingas duonos ir vyno į Kristaus švenčiasią Kūną ir Kraują, bet visgi yra neapsakomai brangi dovana žmogui, kurią teikia Dievas per savo kunigus. Katra yra brangesnė dovana žmogui, ar tūkstantis dolerių laisvėje, ar paliuosavimas iš kalėjimo nelaisvėje? Žinoma, kad kiekvienas pasirinktų paliuosavimą iš kalėjimo, negu tūkstantinę. Tai tokia yra dovana nelaimingam žmogui kada jis gauna nuodmių dovanojimą.

Kristus yra žmoniją paliuosavęs iš kalėjimo vergijos ir yra Pats Save palikęs mūsų džiaugsmui švenčiausiame Sakramente per Kunigystės Sakramentą.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

● 55 metai nuo Kražių skerdynių. Kai maskoliai jėga pasiryžo uždaryti Kražių bažnyčią, o ryžtingieji žemaičiai dieną naktį joje budėjo, giedodami ir melddamiesi, įsiveržė kazokai ir eilę žmonių sunkiai sužeidė, skandino Kražantėje, plakė nagaikomis, uždarė į kalėjimą. Tas įvykis 1893 m. lapkričio 11 d., taigi šiomet sueina 55 metai nuo tų kruvinių įvykių.

Lietuvoje šiuo metu vyksta dar baisesni persekiojimai. Tada net suareštuotieji galėjo gintis teisme, dabar be kaltės ir be teismo šimtais tūkstančių lietuvių tremia į Sibirą ir prindilo kapines Lietuvoje. Caro teismas tik keturiems kražiečiams paskyrė po 10 metų kalėjimo, bet ir tuos iškalėjusius tik vienus metus paleido, o dabar nekaltos aukos bolševikų koncentracijos stovyklose turi dirbti iki mirties.

● Mirė sesuo M. Clarissa. Pottsville, Pa., spalio 29 d. mirė sesuo M. Clarissa, pasirgusi trumpą laiką Geroro Samaritiečio ligoninėje. Lapkričio 2 d. mirusioji palaidota šv. Kazimiero kapinėse Pittsburgh, Pa.

Duktė Marzaritos ir Juozo (jau miręs) Adomavičių, seselė buvo gimusi Big Mine Run, Pa. Augo ir mokėsi Ashland, Pa. Į šv. Pranciškaus vienuolyną įstojo 1929 m. birželio 20 d., o 1930 m. pradėjo mokytojos darbą. Ji darbovoji Elizabeth, N. J., Pittsburgh, Pa., Grand Rapids, Mich., Kansas City, Mo., Mahanoy City, Pa., Brooklyn, N. Y., ir Hartford, Conn.

● Smarkiai plinta "The Marian" žurnalas. Tėvų Marijonų leidžiamas anglų kalboje mėnesinis "The Marian" žurnalas smarkiai plinta Amerikos lietuvių (ir nelietuvių) tarpe. Daugiausia išplatinama per parapijas. Daug kur per vieną dieną gaunama kelios dešimtys ar keli šimtai prenumeratų. Žur-

nalas daug rašo apie lietuviškuosius reikalus, todėl daug pasitarnauja ir kovai dėl Lietuvos išlaisvinimo.

● Nauja smarkesnė teroro banga Lietuvoje. Bolševikų pavergtoje Lietuvoje neseniai pradėta didžiausia akcija prieš religiją ir kunigus. Bolševikai rėkia, kad dėl viso baisaus vargo ir skurdo Lietuvoje kalta religija ir kunigai. Kai religija ir kunigai bus išnaikinti, tada bus "rojus".

Laukiama, kad bolševikai Lietuvoje pradės dar žiauresnį religijos, kunigų ir tikinčiųjų persekiojimą — "naukinimą".

● Sibirian ištvėmta 150,000 lietuvių. Apskaičiuojama, kad antrosios okupacijos metu, t. y. nuo 1944 metų vasaros iki 1948 metų vasaros, bolševikai iš Lietuvos į Sibirą išvežė 150.000 niekuo nenusikaltusių lietuvių. Vežimo būdai kaip ir pirmosios okupacijos metu 1941 metais. Veža užkaltuose gyvuliniuose vagonuose, marina badu, aniplėšia, atskiria tėvus nuo vaikų. Pirmas masinio pobūdžio vežimas prasidėjo 1946 metų pradžioje po nepasisekusių "rinkimų". Antrasis vežimas prasidėjo 1947 metų vasarą ir tęsėsi iki metų galo. Trečias masinis lietuvių vežimas į Sibirą buvo šią vasarą. Be šių masinių vežimų dar kiekviena mėnesi išveža po 2,000 suimtųjų. Tokiu būdu antrosios okupacijos metu bolševikai išvežė apie 150.000 lietuvių. Priskaičius pirmosios okupacijos aukas, išvežtųjų į Sibirą lietuvių skaičius pakils iki 200,000 žmonių.

● Churchillis klysta. Neseniai Churchillis pareiškė, kad "jeigu nori taikos, ruoškis karui". Vatikano dienraštis "Osservatore Romano" tuojau atsakė, kad Churchillis 100 nuošimčių klysta, nes "jeigu nori taikos, ruoškis taikai".

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

● Katalikų ligoninių skaičius Jungtinėse Valstybėse paaugo iki 776. Nuo karo pabaigos Jungtinėse Amerikos Valstybėse buvo įsteigtos 23 naujos katalikų ligoninės, ir bendras katalikų ligoninių skaičius paaugo iki 776. Katalikų ligoninės dabar aptarnauja 31 nuošimtį visų pacientų (neskaitant valdžios išlaikomų ligoninių). Be to, 11 valdžios ligoninių yra vedamos katalikų vienuolijų. Šiuo metu katalikų ligoninės Amerikoje turi 114,728 lovas. Kasmet per katalikų ligonines pereina apie 3,600,000 ligonių.

Jungtinėse Valstybėse iš viso yra 6.276 ligoninės, iš kurių 1,917 yra valdiškos ir 4,359 privačios. Visiškai privatūs žmonės turi 3,308 ligonines, o bažnytinės grupės turi 1,051 ligoninę.

Ligoninėse dirba apie 25 000 įvairių vienuolijų seserų ir brolių.

● Anglijos radijas transliuos katalikiškas šv. Mišias. BBC (British Broadcasting Corporation) pranešė, kad per šių metų Kalėdas bus transliuojamos šv. Mišios iš katalikų bažnyčių per radiją. Tai bus pirmą kartą Anglijos istorijoje, kad šv. Mišios bus transliuojamos per radiją. Nuo Kalėdų šv. Mišios bus transliuojamos per radiją kiekvieną sekmadienį ištisus metus.

● Vengrijos komunistai užmušė kunigą. Komunistinė Vengrijos valdžia vedą žiaurią kovą prieš Katalikų Bažnyčią. Neseniai vėl penki kataliku kunigai buvo nuteisti kalėti, kadangi jie protestavo prieš atėmimą mokyklų iš katalikų. Vienas kunigas, kuris anksčiau buvo nuteistas kalėti visą amžių, tėvas Istvan Aszталos, sužvėrėjusių komunistų policininkų kalėjime buvo mirtinai sumuštas.

Visose mokyklose vaikai nuo 12 metų amžiaus privalo atmintinai iš-

mokti K. Markso "Komunistų Manifestą". Mokyklose negali būti jokių religinių paveikslų ar ženklų. Mokiniai taip pat negali nešioti religinių ženklėlių prie savo drabužių.

Vienas 24 metų amžiaus komunistas, kuriam buvo pavesta prižiūrėti Budapesto YMCA namus, surinko iš namų visus religinius paveikslus ir ženklus ir sudegino.

● Mirė po 64 metų tarnybos. Mariah Hill, Ind., parapijos šeimininkė, išbuvusi tose pareigose 64 metus, neseniai mirė. Ji, Miss Katie Bosler, buvo 82 metų amžiaus. Šalia šeiminkavimo darbų ji ėjo vargonininkės ir choro vedėjos pareigas 62 metus.

● Rekordinis skaitytojų skaičius. "The New World", Chicagos arkidiecezijos savaitraštis, pasiekė rekordinį skaitytojų skaičių. Dabar jį prenumeruoja 145,000 šeimų. Savaitraštis išplatinti labai daug padeda katalikiškųjų mokyklų mokiniai.

● Kratosi Amerikos knygų. Australijon uždrausta įvežti daugeli Amerikos vadinamųjų "comic books", kadangi jos prisideda prie jaunimo ir vaikų tvirkinimo. Taip pat daugelis Amerikos žurnalų bei knygų buvo pasmerkta kaip moralinis purvas.

● Metinis vyskupų suvažiavimas. Jungtinių Valstybių hierarchijos metinis suvažiavimas šiais metais įvyko Washingtone nuo lapkričio 14 iki lapkričio 19 d. Praėjusiais metais vyskupų suvažiavime dalyvavo virš 130 kardinolų, arkivyskupų ir vyskupu. Tikslus šių metų suvažiavimo dalyvių skaičius bus paskelbtas vėliau.

Pažiūrėkite į tuos, kurie nepažino Jėzaus Kristaus. Žvilgtterėkit į jų galvas ir jų širdis. Tenai kažko trūksta.

"BELIEVE IT OR NOT,
HOPE HAS AN
INTELLIGENT IDEA!"

says CROSBY

CROSBY:

Folks, this is fantastic, but old Hope has a great idea. He thinks *everybody* ought to give U. S. Savings Bonds for Christmas presents!

HOPE:

Thanks for the kind words, son. But no kidding, ladies and gentlemen, those Bonds are sensational. They're appropriate for *anyone* on your list. On Christmas morning, nothing looks better in a stocking—except maybe Dorothy L.

CROSBY:

Old Ski Nose is correct. And don't forget how easy it is to buy bonds—you can get 'em at *any* bank or post office.

HOPE:

How about it, Mr. and Mrs. America? This Christmas let's *all* give U. S. Savings Bonds!

Give the Finest Gift of all...

U.S. SAVINGS BONDS

Contributed by this magazine in co-operation with the Magazine Publishers of America as a public service.